

En Julsaga

Det är en kall morgon i midvintertid
och en ensam man raglar sliten och grå,
så frusen och trött att han knappt kan gå.
I husen omkring råder julefrid,

men mannen får kämpa för att hålla sig varm.
Han har irrat omkring sedan kvällen förut
för att härbärgets alla sängar var slut,
och hört julaftonsfirarnas glada larm.

Han har sökt ett garage i brist på ett stall,
för att få sova, blott en timme eller två,
men varenda dörr som han kände på
har låst honom ute i natten, så kall.

Så plötsligt hör han klockor slå.
Sex slag från tornet ringer.
– De kristna skall i ottan gå. –
Mot kyrkan raskt han springer.

Han öppnar stilla kyrkans port
och sopar av den mesta lort,
som fastnat på hans kläder.
Han smyger in så tyst han kan,
men snart så överväldigas han,
när han in i rummet träder.
Ty just då sätter solisten igång
med att sjunga morgonens första sång:

Julsång

(David Unger)

ur: En Julsaga

David Unger

Andante cantabile

Andante cantabile

f

mf

f

f

7 Hör! Jul - kloc kor rin - ga!
Her - ren oss nu brin - gar

13 Låt den som bud - ska - pet klän - ga högt ö - ver
den som ond - skan be - tvin - gar. Dem fri - den

19 vi - - - ker, ta Mes - snö - täck - ta län - - - der.
sö - - - ker, Mes si - as han 1.

Julsång

25 *p cresc.*

sän - der. Och i hans hän - - - der vi

31 *f mp*

läm - na vår sorg nu så gär - na, när, i ö - - - ster, han

37

tän - der en stjär - - - - na.

43 *poco rit.*

Han känner sig plötsligt litet glad
där han sitter i kyrkans bakersta rad,
för att någonting lindrat hans smärta.
Så när gudstjänsten till slut är all
då är han inte längre lika kall
och han mottas med öppet hjärta.
Till kyrkkaffet efteråt bjuds han in
och får äntligen mätta magen sin.

Och när kyrkans präst hans historia hört
om hur han genomlevt natten
ropar han rakt ut i luften – helt bestört:
”Så får det väl ej vara, för katten?

Hör upp min församling! När tuppen oss väckt
hade ännu denne man ej fått sova.
Låt oss därför ge bort, som en julgåva,
till honom hela dagens rika kollekt.”

Det blev just så, att han fick varje slant
som givits i kyrkan den dagen
och från att ha varit helt utslagen
och lämnad på samhällets yttersta kant

fick han en stund att njuta julens frid
och lämna sina sorger till Messias.
Ty på julen kan alla önskningar infrias
för den som går from och bidar sin tid.